

maal op straks i Dag, fordi jeg har Fornemmelsen af, at det var det Punkt, Interessen mest knyttede sig til; derfor har jeg fundet det korrekt, straks da jeg tog Ordet, at klare dette Spørgsmaal, saa vidt som jeg nu har klaret det, saa ingen kan være i Tvivl om, hvordan Forholdet er. Jeg skal endnu kun svare det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der spurgte mig, om det Løfte var opfyldt, der blev givet af Forsvarsminister J. C. Christensen med Hensyn til, at Byerne, som ikke vedblivende skulde have Kaserner eller Indkvartering, Helsingør, Nyborg, Fredericia, først skulde spørges, altsaa om de ere spurgte. Det glæder mig at kunne meddele, at Forsvarsminister J. C. Christensen den 20. September 1910 har rettet en Forespørgsel til de vedkommende Byer, Fredericia, Nyborg, Helsingør, og derved givet dem Lejlighed til at fremkomme med de Udtalelser, de maatte foranlediges til at fremkomme med angaaende Spørgsmaalet om, at de skulde miste deres Garnisoner. (Stemmer: Det var 1909). Ja, om Forladelse, 1909. (Slengerik: Det var en Trykfejl). Det glædede det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), at det var en Trykfejl, men jeg er da heldigvis i Stand til at rette den straks. Det var dejligt, om det ærede Medlem havde rettet sin Ven før. For øvrigt skal jeg ikke her diskutere med det ærede Medlem, jeg synes, det var bedst, at det ærede Medlem, om han just ikke satte sig ned, saa dog ventede med at tale og tog Ordet bagefter, naar jeg har talt. Der er spurgt om, hvorvidt Forsvarsminister Krabbe kunde være uvidende om, at de nye Garnisoner vilde medføre betydelige Udgifter. Jeg kan ikke tro, at han kan have været i Tvivl om det, fordi jeg vilde anse det for ganske naturligt, at Forsvarsministeren, dersom der ikke forelaa Indberetning for ham angaaende Forholdet med Bekostningerne, har sørget for eller givet Ordre til, at en saadan Beregning foretoges. Jeg synes, at det vilde være mærkeligt, at han bemyndigede Oberst Thortsen og Kommissionen til at fortsætte Forhandlingerne paa et nyt Grundlag, dersom han ikke vidste, hvad det finansielt førte til, men det gaar jeg ud fra, han har vidst, det er imidlertid noget, jeg ikke nær-

mere kan dokumentere. Jeg gaar jo ud fra, at Krabbe ikke har foretaget sig andet, end hvad hans Kolleger i Ministeriet have været enige med ham om — ja, det ved jeg ikke, jeg kender ikke Forretningsgangen i det forrige Ministerium, men jeg tør gaa ud fra, at Spørgsmaal af denne Art ere drøftede i Ministeriet, men selv om det ikke er det, er Krabbe den ansvarlige Minister og har handlet paa Ministeriets Vegne i dette Forhold.

Efter disse Bemærkninger skal jeg gaa over til at nævne nogle andre Ting, som ere fremkomne under Forhandlingen som Krigsministeriets Budget. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) omtalte det Kursus, som jeg i Overensstemmelse med Hærlovens Bestemmelser har foranlediget oprettet for Underofficerer i de forskellige Garnisonsbyer. Jeg skal da gøre opmærksom paa, at det, der her er sket, er en Prøve. Jeg har ikke taget nogen endelig Bestemmelse om, hvorledes dette Forhold i Fremtiden skal ordnes, men jeg har som Prøve foranlediget, at Hærlovens Bestemmelser nøjagtigt blive udførte, hvorefter Forsvarsministeren skal sørge for, at der bliver meddelt Underofficererne en fyldigere Undervisning end den, de have kunnet skaffe sig gennem det Kursus, der har været oprettet. Jeg skal gøre opmærksom paa, at det er en frivillig Sag, om Underofficererne ville deltage deri; jeg tvinger dem ikke, det kunde ikke falde mig ind. Jeg har nævnt en hel Del Fag, hvori man som Prøve kan undervise Underofficererne. Jeg finder det ganske naturligt, at Underofficererne henvende sig til mig, hvad de have gjort, og bede om, at jeg vil bidrage mit til, at deres Undervisning kunde blive fyldigere og deres Intelligens derved højnes. Det finder jeg at være en meget god Bestræbelse, som jeg har villet imødekomme. Men nu er jo det ærede Medlem bange for, at de, naar de faa den Færdighed, som de her faa f. Eks. i Stenografi og i forskellige andre Fag, skulde komme til at konkurrere med Arbejdere i andre Fag. Naar jeg har skrevet i min Kundgørelse om dette Forhold, at det skulde komme dem til gode i deres civile Stilling, har jeg nærmest tænkt mig, at det vilde komme dem til gode, naar de,